

[Kristine Heltberg.]

har fået en tilstrækkelig dokumentation for, hvorfor man har besluttet sig til denne form for indgreb i stedet for de stopprøver, som man dog anbefaler fra sagkyndig side.

Alt i alt mener jeg, at der på dette område er ført en meget hasarderet politik, men jeg skal dog erkende, at det trods alt er et fremskridt så at sige i parlamentarisk henseende, i principiel henseende, at vi har fået denne sag ned i salen, således at den ikke, som det i længere tid så ud til, er blevet en sag, der skulle køres på administrative forholdsregler, noget, der efter min opfattelse gik langt uden for den lovhjemmel, ministeren havde på det pågældende tidspunkt; for så vidt synes jeg, vi trods alt er kommet et stykke længere.

Det havde dog været en fordel, hvis man havde ladet sig overbevise om i hvert fald ikke at gribe til adgangsregulering på nuværende tidspunkt, hvor man stadig ved så lidt; specielt forekommer det mig at være absurd, at man netop tager adgangsreguleringen for lægernes vedkommende som det første punkt i en situation, hvor vi dog alle sammen ved, at der ikke er for mange læger, men at der blot ikke er sørget for, at de er kommet ud til at kunne tjene den befolkning, som det var meningen. Den arbejdsløshed, der er blandt læger, ved vi jo alle sammen er aldeles kunstig, og med de behov, der er peget på i retning af arbejdsmedicinsk, socialmedicinsk, forebyggende indsats, er der, så vidt jeg kan se, ikke ført spor bevis for, at adgangsreguleringen på dette punkt vil føre til heldige resultater, måske tværtimod. Vi vil måske om nogle år stå i en situation, hvor vi vil beklage dette indgreb, som jeg forstår der er flertal for, i meget bitre vendinger.

Jeg vil blot på dette tidspunkt endnu en gang erindre om, at dette lovforslag har fået en mildest talt hasarderet behandling i udvalget; f. eks. er en række væsentlige spørgsmål ikke blevet besvaret. Jeg mener, det ville have været heldigt, om man i hvert fald for lægernes vedkommende ventede og lod indgrebet ske, samtidig med at det skete for de øvrige studerende, for dog at prøve, om materialet kunne bære, om indgrebet ikke var forhastet, således som vi mener der er peget på fra en del sagkyndiges side.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiet har gang på gang henvist til nødvendigheden af adgangsbe-grænsning til de højere uddannelsesinstitutioner. Det er nødvendigt, at der uddannes efter, hvad samfundet har behov for, af hensyn til vor arbejdsløshed og også af hensyn til hele Danmarks alvorlige økonomiske situation, hvor det netop gælder om at udnytte vore ressourcer og vor arbejdskraft bedst muligt.

Vi beklager, at adgangsreguleringen, bortset fra adgangen til lægestudiet, først træder i kraft fra 1977. I modsætning til fru Kristine Heltberg må fremskridtspartiet imidlertid stærkt advare imod, at man ved udvælgelsen eksperimenterer med f. eks. geografiske og kønsmæssige kriterier eller anvender andre tåbelige metoder, f. eks. lodtrækning. Det må i videst muligt omfang være en elevs eksamensresultat og dermed vedkommendes stabilitet, der lægges til grund for optagelse på en højere uddannelsesinstitution.

Fra flere sider har man henvist til, at det vil give anledning til et eksamensræs. Det er da nok muligt, men hvem siger, at der ikke skal bestilles noget på vore uddannelsesinstitutioner? Gennem de senere år er eksamenspensummet jo reduceret. Enhver skole må være en arbejdsplads, hvor der skal bestilles noget, og det er ikke uoverkommeligt at opnå en god eksamenskarakter, hvis viljen til at studere er til stede. Skal Danmark løse arbejdsløshedsproblemet og vort betalingsbalanceunderskud, må vi på alle områder administrere fornuftigt og retfærdigt, ikke mindst i uddannelsessektoren. Der må skabes lige respekt for alle uddannelser, således at så mange som muligt placeres rigtigt i vort samfund under hensyn til evner, lyst og interesser.

I øvrigt skal jeg blot henvise til mit indlæg ved første behandling og bekræfte, at vi vil stemme ja til det foreliggende lovforslag trods dets mangler og utilstrækkeligheder.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil også henvise til det, jeg sagde under førstebehandlingen, og de særlige problemer, vi påpegede dér, og jeg skal derfor ikke gentage dem nu, selv om det forekommer mig, at en række af dem stadig væk eksisterer.